

Здравейте!

Už je to měsíc a dobrovolky ze Zagor(k)y se vám poprvé hlásí!

Do všeho padáme a po hlavě se řítíme nových zážitků. Očekávání byla velká, ale realita předčila všechno. Teď pěkně od začátku...

Ve čtvrtek 3. října jsme se letecky vypravili z Vídně směr Sofie. Tři dobrovolníci – Magda, Karel a Jana. Hned, jakmile jsme vzlétli nad oblaka, získali jsme velký a laskavý nadhled.

Zato přistání v Sofii bylo mrazivé. Počasí opravdu neodpovídalo našim představám. V Sofii následovalo čekání na o. Jiřího Svobodu a dobrovolníka Vojtu, kteří cestovali z ČR autem. Přivítání se všemi nás čekalo v Kazanlaku a druhý den jsme my dobrovolky zamířily do Staré Zagory.

Musíme říct, že čas tu běží úplně jinak, a není to jen tím, že zde máme o hodinu navíc. Část našeho denního programu vyplňují cesty. Nejdříve z bytu do centra, odtam na bulharštinu, zpět do centra, po obědě většinou do machaly (=romská čtvrť) a to je teprve brzké odpoledne... Nyní věnujeme nejvíce času docházením do školy na bulharštinu (4x týdně – dopoledne). Když nad námi první hodinu Kalinka (p. učitelka) stále kroutila hlavou, nechápaly jsme, co děláme špatně (obrácené kroucení hlavou je opravdu nezvyklé). Odpoledne chodíme do machaly – pomáháme s doučováním, pak různé kroužky (šití, výtvarné aktivity, hra na klávesy) a v sobotu je spolčátko pro holky a hlavním odpoledním programem jsou (všemi dětmi netrpělivě očekávané) tématické hry, které (jen s o něco málo menším nadšením) připravujeme my dvě. Neděle je dnem specifickým. Jedna z dobrovolnic dopoledne vaří a druhá většinou jede s o. Martinem do malé vesničky Kalitinoва, kde máme program pro děti, kteří s námi po jeho skončení odjíždějí Zagory na mši svatou. Jednou za měsíc máme také komunitní duchovní obnovu v Kazanlaku.

Máme pocit, že co jsme přijely, jen slavíme. První „párty“ byla hromadná oslava narozenin. Slavili Karel, Magda a o. Martin, který od nás dostal (toužebně očekávané) domácí zvíře – rybičky. Jmenují se Jana a Magda, stále žijí a upřímně vás zdraví...

Jedna z věcí, které jsme si nemohli nechat během prvního měsíce ujít, byl fotbalový zápas ČR proti BG v Sofii. Fotbalu sice tolik nefandíme, ale tenhle zápas si připisujeme k svým trvalým životním zážitkům.

Hlavní bod našeho prvního měsíce byl opravdu velkolepý. Slavnostní zehňání základního kamene pro stavbu kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů a celého přílehlého střediska. Na nově zakoupeném pozemku v machale plánují budovat nové salesiánské centrum – kostel, hřiště, školu, ubytování. Na slavnostní výkop a požehnání základního kamene se sešli lidé různého postavení i víry, což bylo velmi sympatické. Přišlo velké množství dětí

a přijela i návštěva z Čech – o. Petr Cvrkal a čtyři mladí lidé ze SADBY. Díky všem, kteří se podíleli na přípravách i samotné slávě. Zapojili se všichni – kněží, vzácné návštěvy i samy děti. Díky patří také všem, kteří nám jakkoliv přispěli, finančně nebo modlitbami! První měsíc utekl velmi rychle, a my se těšíme na další zážitky, se kterými se ozveme zase za měsíc.... ;)

Dobrovolnice z Bulharska – Jana a Magda